

Maria Jolanta Felska

Nauczyciel tańca, sędzia międzynarodowy, trener par turniejowych - w latach 1970 – 1990

Od dziecięcych lat kontakt z tańcem zawdzięczała ciooci Urszuli Okopińskiej, która wraz z innymi nauczycielami tańca towarzyskiego po pierwszym cyklu szkoleń u prof. Mariana Wieczystego organizowała i rozwijała ruch taneczny w Szczecinie.

Pod kierunkiem prof. Mariana Wieczystego zakończyła dyplomem, nowo powstałe wówczas państwowe 4-letnie Studium Taneczne Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie. Jednocześnie podjęła już w trakcie studiów w 1971 r. działalność w tym zakresie w rodzinnym Olsztynie w Wojewódzkim Domu Kultury i w Pałacu Młodzieży, a potem także w klubach studenckich, gromadząc wokół siebie coraz większe grupy młodych ludzi utalentowanych, ambitnych, szukających wartości oraz autentycznego zaangażowania, a nie tylko zabawy. Początkowe kursy tańca towarzyskiego tzw. użytkowego, przechodziły często w formy zajęć stałych, zaawansowanych, aby ostatecznie przyjąć formę organizacyjną Klubów Tanecznych i skierować się w stronę tańca turniejowego.

Tak powstał przy Wojewódzkim Domu Kultury pierwszy w tym czasie AKTT MIRAŻ, który przejął nazwę od wcześniej powstałej i prowadzonej przez Marię Jolantę grupy baletowej o tej samej nazwie, która przez kilka lat odnosiła sukcesy występując w Polsce i zagranicą. Następnie powstawały z inspiracji tej trenerki kolejne kluby taneczne, a także Olsztyński Ośrodek Taneczny.

W 1973 r. przy aprobacie oraz pomocy władz, a także działacze kultury zorganizowała pierwszy Międzynarodowy Turniej Tańca Towarzyskiego, w którym wzięły udział pary taneczne i sędziowie głównie z krajów tzw. Demokracji Ludowej oraz czołowe pary polskie. Turniej ten zdobywając coraz większą popularność wśród olsztyńskiej publiczności i uznanie w świecie tanecznym, wszedł na stałe do kalendarza imprez i przyciągał co roku do Olsztyna wiele utytułowanych par tanecznych ze świata, a także doczekał się startu w nim rodzimych, olsztyńskich par klasy międzynarodowej.

Trenowanie par i rosnący ich poziom, wymagały nieustannego szkolenia, zgłębiania tajników wiedzy tanecznej u doświadczonych trenerów, dlatego oprócz tego, co dostępne było w Polsce od 1972 r. Maria Jolanta podjęła prywatne szkolenia na kongresach, seminariach i wysokich rangą turniejach zagranicznych, na początku na Węgrzech, a potem głównie w Austrii i RFN, a także Danii i Anglii. To zaowocowało wieloma kontaktami, wymianą doświadczeń oraz zaproszeniem do prowadzenia indywidualnych treningów i zgrupowań tanecznych na Węgrzech, w Bułgarii i w Niemczech.

Poziom olsztyńskich par systematycznie wzrastał, czego sprawdzianem wymiernym były wyniki na turniejach w poszczególnych klasach. Ostatecznie w dekadzie 1980 – 1990 r. coroczne Mistrzostwa Polski w kl. S w obu stylach oraz w 10 Tańcach zdobywane były przez olsztyńskie pary, trenowane przez Marię Jolantę Felską - często zajmowały one wszystkie miejsca na podium. Do tej czołówki wielokrotnych medalistów należeli Mistrzowie Polski:

- Andrzej Łozowski – Katarzyna Siekierska ST (1982), LA (1979, 1981, 1982)
- Michał Jasecki – Renata Nowak ST (1980, 1981), LA (1980)
- Krzysztof Wasilewski – Karolina Felska ST (1983, 1985, 1986, 1987), LA (1983, 1985, 1986, 1987),
10 T (1983, 1984, 1986, 1987)
- Michał Jasecki – Marta Janczak ST (1984), LA (1984), 10 T (1985),
- Arkadiusz Pavlović – Iwona Szymańska 10 T (1988, 1989, 1990, 1991), LA (1988, 1990)
- Lech Romankiewicz – Anna Dutkiewicz ST (1989, 1990, 1991, 1992, 1993)
- Wojciech Przemieniecki – Katarzyna Jechna LA (1989, 1991, 1992, 1993)

oraz I i II Wicemistrzowie Polski:

- Krzysztof Kasperowicz – Elżbieta Jagiełło ST (1982, 1984), LA (1982, 1984), 10T (1982, 1985)

Olsztyn został nazwany stolicą tańca, a pary te odnosiły liczne sukcesy na turniejach i mistrzostwach międzynarodowych. Po kilku latach sukcesów kolejno przechodziły do par zawodowych i startowały z powodzeniem w turniejach tej kategorii, korzystając z pomocy różnych trenerów światowej klasy w Anglii, RFN czy Danii.

Trenując i przygotowując do rywalizacji pary taneczne Maria Jolanta Felska jako trener, wychowana przez prof. Wieczystego, nie zrezygnowała nigdy z postrzegania tej dziedziny tańca jako sztuki, ukazującej piękno ruchu ciała do muzyki wg kanonu poszczególnych tańców turniejowych, ich stylu i charakteru, ale wyrażającej wrażliwość ducha i charyzmę osoby „w spotkaniu z muzyką” i w doskonałej harmonii partnera i partnerki. Nie dała się skusić w kierunku sportowym – szybciej, sprawniej, trudniej – w choreografii, wykonaniu i sportowym rozkładaniu akcentów, co prowadzi do efektu namiastki tańca, zaniku charyzmy i wręcz do unifikacji, czyli klonowania par, a każda z nich jest przecież niepowtarzalna, obdarowana inną wrażliwością i osobowością i to należy wyzwolić i wydobyć jako atut. Takie, a nie inne spojrzenie na taniec przekazywała, prowadząc różnego typu szkolenia ogólnopolskie: dla nauczycieli tańca, dla trenerów, dla sędziów. I tak patrzyła na pary taneczne, sędziując je na turniejach tańca czy to w kraju czy zagranicą, co nie zawsze było łatwe, a nieraz wręcz kontrowersyjne, bo prądy już wtedy były inne i optowały w kierunku sportowym.

Przez te wszystkie lata, mimo tak intensywnej działalności, Maria Jolanta Felska prowadziła z wielką radością kursy tańca towarzyskiego z tymi, którzy tu stawiali pierwsze kroki, byli często zaleknieni, z różnymi obawami, a wychodzili radośni i utwierdzeni w przekonaniu, że już coś potrafią, że pokonali siebie, że tańczyć może każdy.